

Sygn. akt II Ka 371/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SSO Agata Kowalska SSR del. Agnieszka Tomaszewicz - Celińska (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Anity Żabczyńskiej-Komor

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2017 r.

sprawy **R. K.**

oskarżonego z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 23 marca 2017 r. sygn. akt VII K 232/15

wyrok uchyla i sprawę R. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Zespołu Adwokackiego Nr (...) w S. 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym świadczonej przez adw. A. M..

Sygn. akt: II Ka 523/12

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o to, że:

w nocy z 13 na 14 czerwca 2014 roku w S. przy ul. (...), woj. (...), na działce rekreacyjnej, po uprzednim wyważeniu zamka typu zasuwa dokonał włamania do blaszanego garażu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia agregat prądotwórczy, kosiarkę spalinową z napędem, piłę spalinową P. model (...), podkaszarkę spalinową oraz wiertarkę o łącznej sumie strat wynoszącej 1330 złotych na szkodę Z. I.

tj. o czyn z art.279 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 23 marca 2017r. Sąd Rejonowy w Siedlcach oskarżonego **R. K.** uniewinnił od dokonania zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu; na podstawie art. 231 § 1 kpk złożył do depozytu sądowego dowody rzeczowe w postaci siekiery z drewnianym trzonkiem oraz metalowej łapy do gwoździ; zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M.

kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy 24/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu sprawowaną przez tegoż adwokata, w tym 135,24 złotych podatku VAT; koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, skarżący zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator zaskarżonemu wyrokowi na podstawie art. 427 § 2 kpk oraz art. 438 pkt. 2 kpk zarzucił:

1) Obrazę przepisów 4 kpk, 5 § 2kpk, 7 kpk, 389 §2 kpk, 410 kpk, przez dowolną i nieobiektywną ocenę poszczególnych dowodów w postaci nieprawidłowej oceny jako wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego R. K., które są wewnętrznie sprzeczne i których to sprzeczności Sąd nie próbował wyjaśnić oraz dowolną ocenę opinii biegłego z zakresu badań genetycznych, z której to opinii Sąd meriti wyciągnął nieprawidłowe wnioski sprzeczne z jej treścią, a której rzeczywista treść w powiązaniu z ustalonym przez Sąd I instancji faktem zbycia przez R. K. skradzionej z miejsca zdarzenia piły spalinowej świadczy w sposób niewątpliwy o tym, że R. K. dopuścił się zarzuconego mu występku, co Sąd nietrafnie odrzucił w sposób wadliwy stosując regułę rozstrzygania niedających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego, co miało wpływ na treść wyroku poprzez niesłuszne uniewinnienie R. K.;

2) Obrazę przepisu 404 § 2 kpk przez kontynuowanie rozprawy w dalszym ciągu w dniu 20 marca 2017r. w sytuacji, gdy ostatnia rozprawa, na której przeprowadzono jakiegokolwiek dowody w sprawie miała miejsce w dniu 22 grudnia 2015r. co mogło mieć wpływ na treść wyroku.

Stawiając powyższe zarzuty Prokurator wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora w zakresie wniosku, w jakim domaga się on uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż Sąd I instancji w sposób pobieżny i niewnikliwy przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nadto naruszył zasadę obiektywizmu dokonując dowolnej oceny zebranych w sprawie dowodów.

W niniejszej sprawie zostało ustalone, iż oskarżony niewątpliwie zastawił w lombardzie piłę spalinową marki P. (...) pochodzącą z kradzieży z włamaniem. Ustalono także w bezsporny sposób, z przeprowadzonej w sprawie opinii biegłego z zakresu badań DNA, iż na narzędziu służącym do popełnienia przestępstwa tj. na łapce znalezionej na miejscu kradzieży z włamania, odnaleziono ślady biologiczne należące do oskarżonego i że ślady te były dominujące. Zauważyć należy, iż Sąd dokonując oceny materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego, nie wziął wnikliwie pod uwagę, że oskarżony składając trzykrotnie w toku postępowania wyjaśnienia, zmieniał je, podawał odmienne, a wręcz sprzeczne okoliczności. Dotyczy to m.in. opisywanych przez oskarżonego okoliczności w jakich wszedł posiadanie piły, kwestii czy przed zakupem piły znał osobę bądź osoby sprzedające. Ma to tym bardziej istotne znaczenie, że oskarżony R. K. początkowo twierdząc w postępowaniu przygotowawczym, że piłę kupił na giełdzie od nieznanej mu osoby, następnie po przeprowadzeniu dowodu opinii biegłego z zakresu badania DNA - a która to wykazała jak wyżej wskazano, że na łapce znalezionej na miejscu przestępstwa znajduje się materiał biologiczny oskarżonego- podał że piłę kupił od dwóch mężczyzn, którym to wcześniej oddał swój łom. Sąd Rejonowy nie dokonał także wnikliwej oceny wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim podał z jakich powodów i w jakich okolicznościach miało dojść do przekazania łomu napotkanym mężczyznom. Brak też jest właściwej analizy wyjaśnień oskarżonego w powiązaniu do reguł oceny dowodów wskazanych w przepisie art. 7 kpk w zakresie w którym opisuje jak doszło do tego że oskarżony piłę skradzioną na szkodę pokrzywdzonego zakupił właśnie od osób którym uprzednio oddał łom. Zdaniem Sądu II instancji, Sąd Rejonowy dokonując oceny materiału dowodowego, bezkrytycznie, nie kierując się zasadami logicznego myślenia i doświadczenia życiowego, uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego.

W niniejszej sprawie należy również zgodzić się ze stanowiskiem Prokuratora, iż fakt skazania R. K. za wykroczenie nieumyślnego paserstwa i odbycie za powyższe kary, nie jest przeszkodą w skazaniu za przestępstwo z art. 279 § kk. Należy podkreślić, iż nawet wcześniejsze zakończenie postępowania w sprawie o wykroczenie choćby co do tego samego czynu tej samej osoby, nie powoduje powagi rzeczy osądzonej. W niniejszej sprawie należy dodatkowo zauważyć, iż czyn za który R. K. został skazany w postępowaniu o wykroczenie, nie jest tożsamy z czynem zarzucanym mu w niniejszej sprawie.

Zarzut prokuratora, że w przedmiotowej sprawie doszło do obrazy przepisu art. 404 § 2 kpk poprzez kontynuowanie rozprawy w dalszym ciągu w dniu 20 marca 2017 roku, w sytuacji gdy ostatnia rozprawa na której przeprowadzono jakiegokolwiek dowód w sprawie miała miejsce w dniu 22 grudnia 2015 roku, co miało wpływ na treść wyroku - w ocenie Sądu II instancji- nie został wykazany. Należy wskazać, iż faktycznie w przedmiotowej sprawie czynności nie były przez Sąd podejmowane terminowo i z należytą starannością (zwłaszcza niezrozumiałe są kolejne zarządzenia o wyznaczeniu rozprawy przy jednoczesnym braku informacji co do powodów z jakich nie odbyły się wyznaczone rozprawy /np. termin rozprawy wyznaczony na dzień 31 marca 2016 roku k. 205 akt, termin wyznaczony na dzień 14 listopada 2016 roku k. 234/, jak też trudne do zrozumienia są intencje Sądu towarzyszące decyzjom o kolejnych odroczeniach rozpraw /np. dotyczy to rozprawy mającej odbyć się w dniu 6 czerwca 2016 roku czy też w dniu 23 stycznia 2017 roku/, to jednak apelacja Prokuratora nie dowiodła, aby odległość czasowa pomiędzy rozprawami na których przeprowadzane były dowody, miała wpływ na treść orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Nadto prokurator obecny na ostatniej rozprawie przed Sądem Rejonowym w Siedlcach, nie składał żadnych wniosków o powtórzenie postępowania dowodowego w całości czy w części.

Biorąc jednakże pod uwagę zarzuty sformułowane przez prokuratora w pkt 1) apelacji, dotyczące dowolnej i nieprawidłowej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie, zdaniem Sądu Okręgowego konieczne jest uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania celem wszechstronnego i rzetelnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy, dogłębnego przeanalizowania zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a następnie wydania końcowego rozstrzygnięcia.

Rozpoznając niniejszą sprawę ponownie, Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości, w szczególności dokładnie wysłucha oskarżonego (o ile nie skorzysta z prawa do odmowy składania wyjaśnień), przeanalizuje wyjaśnienia oskarżonego i ustalenia opinii biegłego z zakresu badań DNA w stosunku do pozostałych zebranych w sprawie dowodów zebranych i we wzajemnym ich powiązaniu, stosując reguły dotyczące oceny dowodów opisane w przepisie art. 7 kpk. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego i zamknięciu przewodu sądowego Sąd wyda wyrok zgodny z obowiązującymi przepisami prawa karnego procesowego i materialnego oraz sporządzi pisemne uzasadnienie wyroku o ile zajdzie taka potrzeba.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.